

3. 6. 2025

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Kárné komise ČAK musí chránit svobodu projevu obdobně jako Ústavní soud

Těsně před volbami čelíme podivným pokusům o omezení svobody projevu nebo chcete-li slova. Možná i svobody v širším slova smyslu. Jako právníci a advokáti zvláště se ale za tuto nezpochybnitelnou hodnotu musíme bít. A to třeba i v kárné komisi a odvolací kárné komisi České advokátní komory, do nichž nás na podzim rovněž čekají volby. Aktuální mantinely nám nejen k tomu vytyčil Ústavní soud.

Na úvod předeštrů, že sám jsem členem kárné komise České advokátní komory a svůj mandát bych při příštích volbách rád ještě posílil. Konkrétněji to znamená, že hodlám kandidovat do odvolací kárné komise České advokátní komory. Rád bych totiž zúročil své dosavadní zkušenosti nejen s výkladem advokátního Etického kodexu, stejně jako poznatky nabyté při výkonu jiné, ale vlastně v mnoha ohledech obdobné pozice předsedy Disciplinární komise Ligové fotbalové asociace.

Právě svoboda projevu je tak pro mě velkým tématem a životní hodnotou, za kterou se budu zasazovat co mi jen mé síly a možnosti dovolí. Jsem totiž tak trochu odchovaný i americkým snem, a tak mám tendenci chápat takovéto hodnoty spíše šířeji než úžeji. Rozumím tomu, proč v českých a evropských poměrech nemůžeme na hlas říkat úplně všechno, co nás napadne, ale stejně chci, abychom toho mohli i do budoucna sdělovat spíše více než méně.

Zaráží mě tak současné pokusy přicházející z jednotlivých ministerstev nebo obecněji řekněme z vládních kruhů, které mohou na naši svobodu významně a z mého pohledu zcela zbytečně dopadnout. Tu se v médiích začne řešit, že by mohl stát monitorovat webové stránky, které navštívíme, tu zase další verze „náhubkového“ zákona, který má v širším kontextu omezit možnost médií publikovat zpravodajství dle svého uvážení, byť s některými tezemi souhlasím, protože jde o způsob komunikace, které je třeba věnovat pozornost.

Je pravdou, že žijeme ve stále nebezpečnější době. Stejně jako je pravdou, že čelíme takovému přívalu dezinformací a falešných zpráv, jako jsme nikdy nečelili. Ale omezování toho, co můžeme říkat, není tou správnou cestou, jak se tomu všemu můžeme bránit. Což ostatně v březnu potvrdil také Ústavní soud, konkrétně senát vedený Tomášem Langáškem a se soudci Jaromírem Jirsou a Janem Wintrem.

Ten řešil ukázkovou dezinformaci a přesto se dezinformátora zastal. Ve svém nálezu odkázal na dosavadní judikaturu Ústavního soudu, v tom smyslu, že „svoboda projevu je úhelným kamenem demokratického státu a konstitutivním znakem pluralitní společnosti, nezbytným pro její chod i sebeuplatnění jednotlivce v ní“, spočívající ale rovněž v tom, že se tato ochrana „vztahuje nejen na projevy, které jsou přijímány příznivě či jsou považovány za neškodné či bezvýznamné, ale i na ty, které zraňují, šokují nebo znepokojují“, přičemž „tyto projevy budou ostatně ochranu potřebovat nejčastěji, neboť právě svou povahou mohou vzbuzovat tendence veřejné moci či společnosti jako takové je utišit nebo omezit“.

A i když Ústavní soud nezpochybňuje „legitimní zájem státu bránit se různými způsoby proti šíření dezinformací všeho druhu“, nelze podle něj takovéto šíření „bez dalšího jakkoli omezit a postihovat

za libovolným účelem“.

„Takový výklad by byl velmi náchylný ke zneužití; vedl by mimo jiné k tomu, že by se veřejnou mocí absolutizovaná a autorizovaná kategorie pravdy stala v právním i politickém diskursu nástrojem potlačení úsilí o hledání pravdy skutečné, jež z povahy věci musí být předmětem neustálé verifikace. Český ústavní pořádek nezná koncepci propadnutí práv či odnětí dobrodiní ústavní ochrany těm, co si to tak zvaně nezaslouží. I na šíření dezinformací se tedy ústavní garance svobody projevu plně uplatní,…”

Kárnou komisi i odvolací kárnou komisi České advokátní komory podle všeho čeká v dalším období stále častější přezkoumávání svobody projevu advokátů, jakkoliv po novele zákona o advokacii účinné od dubna tohoto roku se nebude týkat projevů politických, už kvůli naznačené složitosti dnešní doby a rozpolcenosti společnosti, kterou vidíme kolem sebe. Samozřejmě při tom musejí jednat v intencích Etického kodexu, který je pro advokáty závazný. Rovněž na paměti by ale myslím měly mít tyto naše stavovské orgány toto naprosto jasné a také nesmírně aktuální stanovisko Ústavního soudu, půjde tedy více o způsob projevu než o obsah?

JUDr. Jiří Matzner, Ph.D., LL.M.

zakladatel advokátní kanceláře Matzner & Vitek

[Matzner & Vitek](#)

Anny Letenské 34/7
120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 254 555

e-mail: info@matznervitek.cz

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)

- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)